

8. sz. Egyezmény

a munkanélküliségi kártérítés hajó elvesztése vagy elsüllyedése esetén

Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Általános Konferenciája,

Amelyet a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa hívott össze Genovába, és amely 1920. június 15-én ült össze, és

Miután úgy határozott, hogy különböző javaslatokat fogad el a megállapodások felülvizsgálatával, a tengerészeket munkához segítő lehetőségek biztosításával és az Egyezménynek és az Ajánlásoknak a tengerészekre való alkalmazásával kapcsolatban, melyeket tavaly novemberben Washingtonban fogadtak el a munkanélküliség és a munkanélküli biztosítás kapcsán; a kérdés a Konferencia genovai ülésének napirendjén második pontként szerepelt, és

Miután úgy döntött, hogy ezeket a javaslatokat egy nemzetközi Egyezmény formájában adja közre,

elfogadja az alábbi Egyezményt, amely a „A munkanélküliségi kártérítésről (hajótörés) szóló 1920. évi Egyezmény” néven idézhető, és amely a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Alapokmányának rendelkezései szerint a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet tagállamai által ratifikálandó:

1. cikk

1. A jelen Egyezmény céljaira a “tengerész” kifejezés minden olyan személyre vonatkozik, aki tengerhajózásban részt vevő hajón áll alkalmazásban.

2. A jelen Egyezmény szempontjából a "hajó" kifejezés alatt kell érteni minden vízi járművet, hajót, tengerjáró hajót, bármilyen jellegű is legyen, amelyet a tengeri hajózásnál használnak, tekintet nélkül arra, hogy köz- vagy magántulajdonban van-e; a hadihajókra e megjelölés nem vonatkozik.

2. cikk

1. Minden esetben, ha egy hajó elsüllyed vagy megfeneklik, a tulajdonos vagy azon személy, akivel a tengerész a hajón nyújtandó szolgáltatásaira szerződött, a hajón foglalkoztatott tengerészek mindegyikének kártalanítást tartozik fizetni az ilyen elsüllyedés vagy megfeneklés folytán bekövetkező munkanélküliség esetére.

2. Ezen kártalanítás mindazon napokra fizetendő, melyek során a tengerész ténylegesen munka nélkül marad, és a fizetendő összeg egyenlő a szerződés teljesítése esetén fizetendő összeggel. A jelen Egyezmény értelmében fizetendő teljes kártalanítás azonban az egyes tengerészek esetében korlátozható kéthavi bérre.

3. cikk

A tengerészek ugyanazon jogorvoslattal élhetnek az ilyen kártérítés megkapásának érdekében, melyeket a tényleges munkavégzés esetén megszolgált bérük hátralékos kifizetése esetén vehetnének igénybe.

4. cikk

1. A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet minden, a jelen Egyezményt ratifikáló tagállama kötelezi magát arra, hogy azt alkalmazza olyan gyarmataira, védnöksége alatt álló területeire, és birtokaira, melyek nem rendelkeznek teljes körű önkormányzattal.

- (a) kivétel, ahol helyi körülmények folytán e rendelkezések nem alkalmazhatók; avagy
- (b) ha olyan módosításokat hajt végre, melyek e rendelkezéseket a helyi körülményekhez igazítják.

2. Minden tagállam értesíti a Nemzetközi Munkaügyi Hivatalt arról, milyen intézkedéseket tett gyarmataival, védnöksége alatt álló területeivel, és teljes körű önkormányzattal nem rendelkező birtokaival kapcsolatban.

5. cikk

A jelen Egyezmény hivatalos ratifikációit, a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Alapokmányában közzétett feltételek szerint a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójával kell közölni nyilvántartásba vétel céljából.

6. cikk

Amint a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet két tagállamának ratifikációját nyilvántartásba vette, a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatója a Szervezet valamennyi tagállamát köteles erről értesíteni.

7. cikk

A jelen Egyezmény azon a napon lép hatályba, amelyen a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatója ezt az értesítést kibocsátotta, és csak azon tagokra nézve hatályos, melyek bejegyezték megerősítéseiket a Nemzetközi Munkaügyi Hivatalnál. Ezt követően az Egyezmény minden más tagállamra nézve azon a napon lép hatályba, melyen ratifikációját a Nemzetközi Munkaügyi Hivatalnál nyilvántartásba vették.

8. cikk

A 7. cikk rendelkezései szerint minden, a jelen Egyezményt ratifikáló tagállam kötelezi magát arra, hogy annak rendelkezéseit legkésőbb 1921. július 1-ig életbe lépteti, és megteszi az ezen rendelkezések hatályát biztosító szükséges lépéseket.

9. cikk

A jelen Egyezményt ratifikáló tagállam a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójához egy nyilvántartásba vétel céljából eljuttatott nyilatkozat útján mondhatja fel az Egyezményt első hatályba lépésének időpontjától számított öt év elteltével. Az ilyen felmondás a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal általi nyilvántartásba vételt követő egy év elteltével válik hatályossá.

10. cikk

A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa a jelen Egyezmény hatályba lépését követően tíz évenként legalább egyszer jelentést terjeszt az Általános Konferencia elé a jelen Egyezmény helyzetéről, és megvizsgálja, kívánatos-e a Konferencia napirendjére tűzni az Egyezmény részleges vagy teljes módosításának kérdését.

11. cikk

A jelen Egyezmény francia és angol szövegváltozatai egyaránt hitelesek.